

Когато стъпки вожди на тѣзи людие, що са
въ Иерусалимъ, —
(15) Понеже сте рекли: Ний направихи уговоръ съ смъртта,
И се съгласихи съ ада: —
Когато прѣливъте на бѣдата минувъ, не
ще да дойде до насъ, —
Защото сѣи направихи приближище
лъжата; —
И подъ лъстението ще се скриемъ. —
(16) За то така говори Господъ Иеова:
Его, полагамъ въ Сионъ основание, ка-
микъ, —
*Камикъ, избранъ, сѣклоцѣиенъ, крае-
дгъленъ, основание твърдо —
Който върва въ него няма да приближа
да побѣгнѣди —
(17) И ще туря садбата правило, —
И правдата мѣрило; —
И градъ, — ще истрѣби приближието на
лъжата; —
И водата ще потопи мѣстото на скри-
ваннието; —
(18) И уговоръ ний съ смъртта ще се у-
нищожи; —
И съгласието ви съ ада не ще да у-
стои: —
Когато прѣливъте на бѣдата минувъ, —
Тогазъ ще се стѣпчете отъ него: —
(19) Когато мине, ще ви хване; —
Защото всяка въранъ ще минувъ, —
Деня и ноця; —
И само слухътъ ще ослѣпѣе въкой ще е
страшно; —
(20) Защото одрътъ е по мѣстото отколкуто да
може; —
И завивката по тѣсна отколкуто да мо-
же; —
(21) Защото Господъ ще възстане, —
както въ
тората, —
Ще се разяри както въ домътъ на Га-
ваонъ; —
Въ да дѣйствува дѣлото си, —
спрѣчуудното
си дѣло, —
И да навърши дѣянието си, —
оудивител-
ното си дѣяние, —

1 Амосъ 2; 4.
* Вит. 49; 24. Псал.
118; 22. Мат. 21; 42.
Дѣян. 4; 11. Рим.
9; 33. 10; 11. Ефес.
2; 20. 1 Пет. 2; 6—8.
* Ст. 15.
* 2 Пар. 5; 20.
1 Лѣт. 14; 11.
* Ис. Нав. 10; 10; 12.
2 Пар. 5; 25.
1 Лѣт. 14; 16.

(22) Сега прочее не ставайте присмиватели,
За да се не стегнатъ унитъ ви по яко;
Защото азъ чухъ гласъ Господа Иеова
—
Съзвонъ, —
* Опредѣлено погубление върхъ всячка
тази земя. —
(23) Слушайте, и чуите гласътъ ми: —
Внимавайте, и слушайте словото ми.
(24) Оричате да ли всякой денъ оре за да
посѣе, —
Всякой денъ ли разваря бравади и раз-
бива буцитъ на нивата си? —
(25) Каго изравни лицето й, —
Не прѣска ли чернуха, и посѣва ки-
мионъ, —
И туря житото споредъ редтъ му, —
И ечимикътъ на опредѣленото му мѣсто,
И блѣното жито въпрѣдѣлътъ му? —
(26) Защото учи го Богъ, —
какъ трѣбва да
прави, —
поучава го, —
(27) Защото не се върше чернухата съ ди-
каня, —
Нито колеко отъ кола се завърта върхъ
кимионъ; —
Но съ тояга се очуква чернухата,
И съ пратъ кимионътъ, —
(28) А житото на хѣбътъ се сгива; —
Но не ще го върше вайликъ, —
Нито ще го стрие съ колното си ко-
дело, —
Нито ще го направи дребно съ копита-
та на кониетъ си, —
(29) И то произлѣва отъ Господа Саваота,
* Който е чуденъ въ свѣтъ, великъ въ
разумъ, —

ГЛАВА 29.
Горко на *Ариилъ, Ариилъ,
Градъ *Давидъ се насили! —
Притурѣте година върхъ година: —
Праздницѣтъ нека правятъ краговетъ си
—
(2) Но азъ ще улѣснѣя Ариилъ; —
И тамъ ще бѣде тага и скръбъ;
И той ще ми бѣде както Ариилъ

о Плачъ 3; 33.
* Гл. 10; 22. 23.
Дан. 9; 27.
* Еер., съдѣтъ.
* Псал. 92; 5.
Иер.
32; 19.
* Огнище Божие.
Иер. 43; 15, 16.
* 2 Пар. 5; 9.